

ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!

חובש חומש

פעולות ערכיות

אזריק יקר!

לפניך מערך פעולות ערכיות בנושא חשיבות ההתמסרות לארץ ישראל, אהבת הארץ וחיבור של כל זה לסיפורה של ישיבת חומש.

במערך 3 פעולות, הראשונה מספרת את סיפורה של חומש. האחרות מעמיקות בקשר של עם ישראל לארצו, בחשיבות שלנו כיום לפעול למען ההתיישבות ובהבנה כי ארץ ישראל היא ארץ שנקנית במסירות נפש.

מוזמנים לעבור על המערך, לשנות ולדייק אותו לפי הבנתכם. מומלץ לחבר בין הפעולות המעשיות לפעולות הערכיות כך שהחניכים יחוו את הבירור כמהלך אחד.

אשריכם!!

בזכותכם חניכים רבים יזכו ללמוד על חשיבות ארץ ישראל וגם לפעול למענה!

לכל שאלה אנחנו פה - שחר 058-5543322

מה כאזריק?

3

פעולה שלישית:

מסירות נפש על ארץ ישראל (מתאים לכל הגילאים)

2

פעולה שניה:

ארץ יש רק אחת! (לד' -ה')

עכשיו יותר מתמיד! (לו' ומעלה)

1

פעולה ראשונה:

הסיפור של חומש (מתאים לכל הגילאים)

ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!

הסיפור של חומש

פעולה ראשונה

אז מה הסיפור של חומש?

- ← אנשים שקובעים את העובדות ברגליים.
- ← אנשים שהכי אוהבים לעשות, יותר מלדבר.
- ← אנשים שרואים חזון מול העיניים, הולכים עליו עד הסוף, בלי לתת למציאות להחליש אותם או לקבוע להם עובדות.

מטרת הפעולה

- 1 החניכים יכירו את הסיפור ההיסטורי של היישוב חומש.
- 2 החניכים יתחברו לערכים של אנשי 'חומש תחילה' – ערכים של עשייה, של קביעת עובדות בשטח, של מסירות נפש לארץ.
- 3 החניכים ייקחו את העקרונות האלה לחיים שלהם.

מהאק הפעולה - הכרות עם חומש

- 1 לשאול את החניכים מי מכיר פה את חומש? מה אתם מכירים?
- 2 לשמוע מהחניכים מה שמעו עד כעשיו על חומש.
- 3 לספר להם בקצרה את הסיפור של חומש. אפשר להוסיף ציורים/תמונות להמחשה.

ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!

חומש, איך הכל התחיל??

חומש, ישוב יהודי חילוני בצפון השומרון, הוקם בשנת 1978 ומנה בתחילתו כ-100 משפחות. בשנת 2005 הממשלה חוקקה את חוק ההתנתקות מגוש קטיף וצפון השומרון. (כולנו זוכרים חזק את הגירוש מגוש קטיף, ומצפים לחזור לשם. אך יחד עם זירת הגירוש על הגוש הצטרפו עוד ארבעה ישובים בצפון השומרון: חומש, שאנור, גנים וכדים שבצפון השומרון).

כשתושבי חומש שמעו על הפינוי הם רצו שעוד משפחות יבואו לגור איתם ולחזק אותם. היתה התעוררות גדולה בעם והגיעו עוד כמה משפחות דתיות לחזק את הישוב ולנסות לעצור את הגירוש. לצערנו הגירוש יצא לפועל ועזבנו את המקום עם תקווה גדולה לחזור אליו.

אחד המגורשים סיפר שבזמן הגירוש הוא שמע את הערבים שבכפר הסמוך לחומש שרים ורוקדים וקוראים בקריאות "בוז" אוהבים את צה"ל! מצמרר!

שנתיים חומש חיכתה, שנתיים היא בכתה והתגעגעה לבניה שישובו אליה. אחרי שנתיים קמה ישיבת חומש עם רצון עז לשוב אל האדמה הקדושה מתוך הבנה כמה א"י חשובה. הישיבה החלה עם 2 תלמידים בלבד שהיו עולים כל בוקר לחומש ויורדים לשבי שומרון (הישוב הסמוך) בשעות הערב.

משנה לשנה הישיבה ב"ה גדלה והתקדמה, אך הבחורים מתמודדים עם התנכלויות של ערבים שרוצים להרוס ולהשמיד את הישיבה. הערבים מגיעים להר, מציתים וגורמים לשרפות ענק, זורקים אבנים ובקבוקי תבערה בזמן הירידה לשבי שומרון.

בנוסף ישנה התמודדות מול המנהל האזרחי שמגיע מדי פעם והורס את המבנים של הישיבה. עם כל זאת ב"ה הבחורים הצדיקים לא מתייאשים וכיום הישיבה מונה 50 תלמידים (25 בחורים 25 אברכים) והם כבר נמצאים בחומש שנתיים שלמות ברצף, עם נוכחות יהודית 24/7 על ההר.

הישיבה לומדת שם בחום, בקור ובגשם ולא מתייאשת לעולם. הבחורים נמצאים שם גם בשבתות, חגים, ואף "בבין הזמנים". תמיד מקפידים שיהיה שם מניין בכל התפילות גם אם זה דורש להפסיד טיול משפחתי...

חשוב לציין שחומש זה לא עוד גבעה רגילה, זה ישיבה! ומה שעומד מול עיניהם זה לימוד תורה עם מסירות נפש לארץ ישראל ואהבה לכל עם ישראל.

לצערנו לפני כשבועיים, ב"ב טבת ה'תשפ"ב, יהודה דימנטמן, אברך מהישיבה נרצח בדרכו חזרה מחומש לביתו שבשבי שומרון. כל מה שיהודה רצה זה להחזיר את ההתיישבות לחומש, להפריח את הישוב ולהעצים את לימוד התורה בו.

בתגובה לרצח הרבה קבוצות מגיעות לחזק את הישיבה, ואף התקיימה צעדה של 15,000 איש שבאו לדרוש- תפקידנו כעת להמשיך את דרכו של יהודה ולהקים את חומש!

ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!

נפתח

בסוף מי שעושה זה מי שקובע

מפזרים פאזל על הרצפיה.

בוחרים שני מתנדבים.

מתנדב א צריך לחשוב ולהסביר לקבוצה איך היה מרכיב את הפאזל.

אחרי שמתנדב א מסיים להסביר איך היה מרכיב אותו, מתנדב ב רשאי להרכיב אותו(איך שהוא חושב, בלי חובה לדבר ולהסביר).

המסר הוא שהפאזל יהיה שלם רק אם בפועל ירכיבו אותו.

נסביר: יש הרבה אנשים שיודעים לדבר ולהסביר מה עכשיו צריך לעשות. בפועל מי שבזכותו הפאזל יהיה שלם, זה מי שירכיב אותו. מי שבפועל יעשה ויקבע עובדות בשטח. כשיש חיסרון במציאות הרבה אנשים ידברו על החיסרון וינסו לחשוב על המון פתרונות. אבל בפועל מי שמשנה – זה מי שלוקח את הרגליים שלו ועושה משהו למען המצב. משהו טוב. אנשי חומש לא מחכים שמישהו יקרא להם לחזור לגור בחומש. הם קוראים לעצמם וקובעים עובדות בשטח.

יה מותר
בהובלת המדריך

איפה אנחנו בחיים שלנו יכולים יותר לעשות ולהוסיף טוב ולא להישאר רק בצד

שמדבר על כך שצריך לעשות משהו?

מה אנחנו יכולים ללמוד מהחבר'ה של חומש?

איך אנחנו שבת ---- יכולים לעזור היום, עכשיו, לחומש?

(אפשר להעלות רעיונות שאנשים כבר עשו- לבקר בישיבה וללמוד יחד איתם,

להגיע לחומש ולבנות מחדש את ההריסות. עזרה מרחוק- גיוס תרומות לצידוד

עבור הישיבה, להצטלם עם שלט חיזוק ולשלוח, להכין אוכל לבחורים וכו')

ממשיכים את צוואתו של יהודה דימנטמן הי"ד!

קטע קריאה אסיכום

תאמין שיכולים לתקן" – אריאל הורביץ, אברך בישיבה

זה החידוש של הישיבה בחומש. היא קובעת יום חדש, לא נגרת ומנסה לתקוע מקלות בגלגלים לרכבות שיוצאות לדרך אלא מובילה סדר יום חדש - סדר יום של גאולה.

האחריות בידינו.

היינו יכולים לשבת בבית מדרש רגיל לצאת לרחובות ולקרא לראש הממשלה. את זה עשינו לפני הגירוש, הישיבה בחומש לא קמה בקריאה לראש הממשלה. היא קריאה לרבשי"ע. וכזאת היא חייבת להיעשות למעלה מכל החשבונות

הארציים. זעקה שיום יום מבקשת סליחה בשם כל ישראל על המאיסה

בארץ ישראל והבגידה בה.

הא עומדת

כמגדל אור איתן

שמסכים לקחת

אחריות ולקפוץ

לים מתוך אמונה

שאם רק נאמין

בעצמינו וברצונו

הגדול לגאול אותנו

נזכה שהים יקרע.

נ"ז נטבת ה'תשפ"ג **גילוי דעת** | 10